

Nr 1285

Av herr **Johansson** i Skärstad och fru **Jonäng**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 137, angående ökad läkarutbildning i Stockholmsområdet.

(Lika lydande med motion nr 1112 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 137 föreslås ökad läkarutbildning i Stockholm. Behovet av läkare är stort i vårt land, och det är angeläget att en utvidgning av utbildningskapaciteten kan komma till stånd. Vi ansluter oss sålunda till de förslag som framlagts i propositionen. Vissa remissinstanser har emellertid ansett att det utredningsarbete som föregått förslaget inte borde ha begränsats till Stockholmsområdet. Vi delar denna uppfattning.

Den nu föreslagna ökningen av läkarutbildningen innebär enligt vår mening inte att behovet av läkare kommer att täckas. Vi vill understryka betydelsen av att intagningen till de spärrade utbildningslinjerna snabbt ökar där detta är möjligt. Föredragande statsrådet framhåller i propositionen: »Mot bakgrund av det stora behovet av läkare för utbyggnaden av bl. a. den öppna vården, den psykiatriska vården och långtidsvården samt med hänsyn till den allt starkare efterfrågan på medicinsk utbildning — det går f. n. drygt fem förstahandssökande på varje medicinsk nybörjarplats — finner jag det angeläget att alla möjligheter tas till vara att öka läkarutbildningskapaciteten.» Vi instämmer i detta uttalande.

Bristen på läkare är mycket kännbar. Utom de områden som föredragande statsrådet åberopar vill vi erinra om de behov som föreligger inom skolhälsovården. Dels ställer det ökande antalet studerande ungdomar växande krav när det gäller läkarpersonal, dels krävs det en upprustning i fråga om denna verksamhet. Vidare måste regelbundna hälsoundersökningar av det svenska folket eftersträvas. Svårigheterna särskilt på landsbygden och mindre orter att besätta provinsialläkartjänster hör också till bilden.

Det är sålunda angeläget att en kraftig kapacitetsutbyggnad snabbt kommer till stånd på utbildningssidan. Såväl för individen som för samhället är det nödvändigt att var och en får den läkarvård han behöver.

I likhet med Svenska landstingsförbundet och Tjänstemännens centralorganisation i deras remissyttranden över den promemoria från universitetskanslerämbetet som legat till grund för Kungl. Maj:ts proposition nr 137 vill vi understryka angelägenheten av att undersökningar görs i syfte att få till stånd ökad läkarutbildning i andra delar av landet. Därvid skall na-

turligtvis de möjligheter tillvaratas som föreligger på orter som redan har sådan utbildning. Den i år igångsatta utbildningen i Linköping bör utbyggas. För närvarande ges blott propedeutisk och klinisk utbildning där under det att den inledande utbildningen är förlagd till Uppsala. Vi finner det angeläget att fullständig läkarutbildning så snart som möjligt kan erhållas i Linköping. En utvidgning av ifrågavarande utbildning i Umeå måste också eftersträvas.

Enligt vår mening bör strävanden utöver vad som här nämnts i första hand inriktas på en förläggning av den tillkommande läkarutbildningen på nya orter. Nu erbjudes utbildning av det här slaget i flertalet fall i delar av landet som har stort befolkningstal och där befolkningsökningen är omfattande. Vi finner det angeläget att dessa koncentrationstendenser motverkas och anser att utbildningens lokalisering måste användas såsom ett medel i detta syfte.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte vid sin behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 137 i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan om läkarutbildningens utbyggnad och frågan om lokalisering av den tillkommande utbildningen i första hand till orter utanför storstadsområdena.

Stockholm den 25 november 1969

Sven Johansson (cp)
i Skärstad

Gunnel Jonäng (cp)
